

JEDNOTA V ROZMANITOSTI

6.-13.LEDNA 2019

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2019

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2019

JEDNOTA V ROZMANITOSTI

Budování ale i slavení jednoty církve v její rozmanitosti je tématem letošního textu ATM. Jednou z cest, jak tuto různorodost církve slavit a podpořit její jednotu, je i společný Alianční týden modliteb. Není lepší cesty, jak slavit, než se setkat ke společnému uctívání, díkuvzdání, vyznávání a předkládání proseb před Hospodina.

Pro mnoho sborů po celé Evropě je ATM příležitostí se setkat k modlitbám. Zde je několik doporučení, která při plánování setkání můžete vzít v úvahu:

1. Přivítejte k modlitbám pokud možno všechna společenství ve vašem městě. Pokud máte ve vašem městě také sbory jiných národností a etnik, migrantů, romské sbory atd. – pokuste se je oslovit také. Čím pestřejší bude zastoupení těchto sborů, tím bohatší bude vaše jednotu.
2. Konejte setkání na různých místech a nezapomínejte ani na ta malá. Každý kostel či modlitebna jsou jiné a dávají modlitbám jinou příchut' jednoty.
3. Přemýšlejte, jak prakticky můžete v rámci modlitebních setkání představit velkou rozmanitost církve napříč vaší zemí.
4. Jsou vaše setkání také atraktivní pro mladé lidi? Rádi bychom vás požádali, abyste mladé lidi přizvali do příprav a programu ATM.

Jednota napříč generacemi je pro církve skutečně důležitá.

5. Plánujete modlitební setkání, která budou kreativní, relevantní a oslovující? Ujistěte se, že jste dali dostatečný prostor modlitbám samotným. Jednota je nejlépe vyjádřena časem, který společně strávíme na modlitbách.

6. Pokuste se připravit program, kde budou zastoupeni jak muži tak ženy, a dejte oběma pohlavím prostor se podílet na jeho vytváření. Církev tak bude obohacena i touto rozmanitostí.

7. Přemýšlejte o budoucnosti. Jak připravit setkání tak, aby z něj lidé byli nadšení natolik, že příště přivedou i své přátele?

Láska je pojítkem, které spojuje k jednotě velmi rozdílné lidi. Bůh nás požehnal v rozmanitosti cest a forem, jak jej uctíváme. Kéž je letošní týden modliteb příležitostí k oslavě této rozmanitosti. Ať je viditelným znamením jednoty pro naše komunity a cestou, jak ukázat světu, že naše rozmanitost je ohromným bohatstvím v těle Kristově. Modleme se za to, ať nám Bůh dá poznat, jak velký a bohatý je v celku své církve a jejich obdarováních.

SBÍRKA

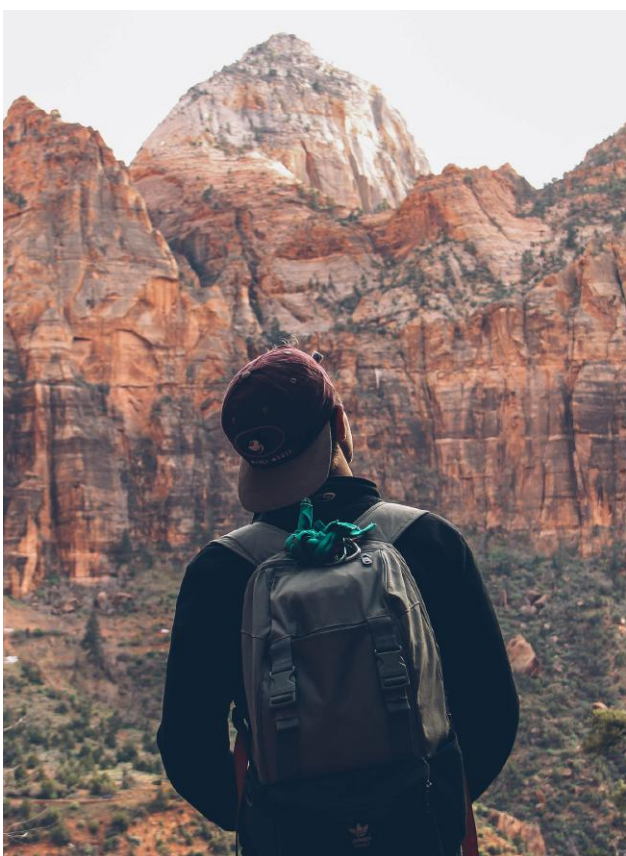
ALIANČNÍHO TÝDNE MODLITEB 2019

Již tradičně prosíme, abyste během modlitebních shromáždění uspořádali také sbírku. Tentokrát bychom její výtěžek rádi věnovali na potřebu projektu ČEA s názvem Draft campy (www.draftcamp.cz).

Jde o projekt, který nabízí místním sborům možnost investovat do další generace mladých vedoucích a lidí schopných nést odpovědnost a objevovat nové cesty. Je příležitostí pro sbory, jak posunout teenagery ve věku 14-17 let o krok dál na jejich cestě s Bohem, vzepřít se kultuře nízkých očekávání a vybrat si „úzkou cestu“. Více informací o projektu můžete najít na stránkách www.draftcamp.cz.

Své dary na tento účel můžete zasílat s variabilním symbolem 2119 na účet ČEA – č.ú. 13808359/2010. Předem děkujeme za Vaši štědrost.

Pokud byste raději podpořili některý jiný z projektů ČEA nebo její činnost obecně, můžete vaše dary zasílat na č.ú. 13808359/2010 s variabilním symbolem 1100 nebo použijte pro okamžité a jednoduché zaslání vaší podpory dárcovskou bránu ČEA.

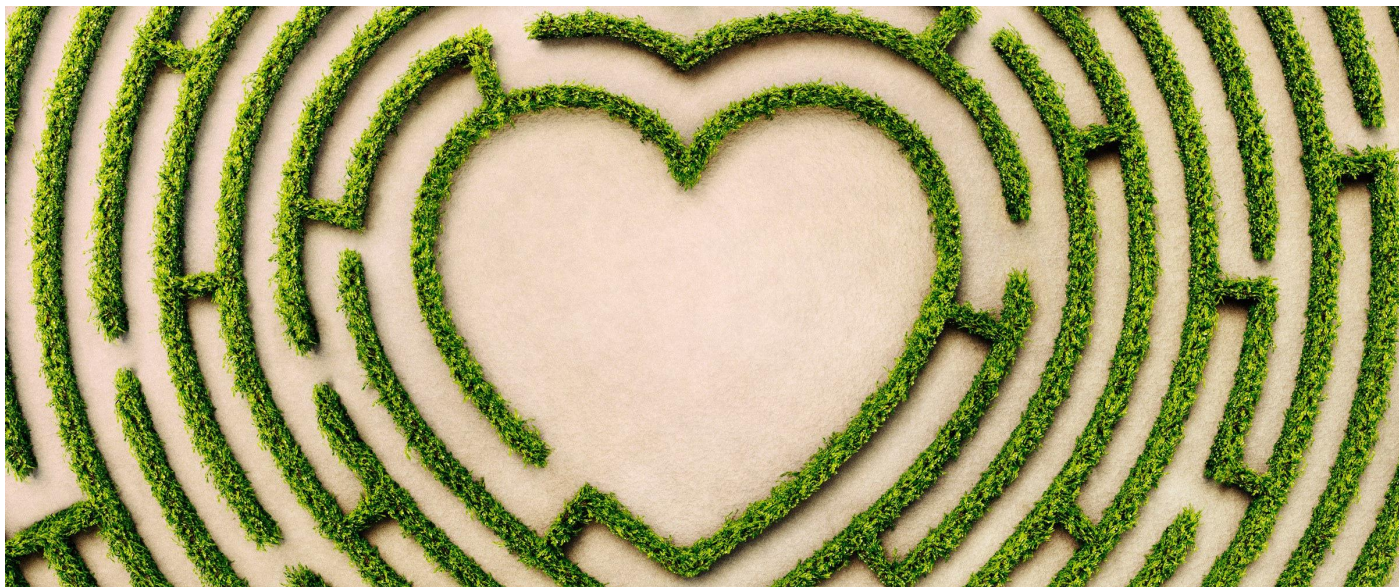

DRAFT CAMPY

NABÍZÍ:

- setkání s vedoucími se silným příběhem
- zážitkový kemp směřující k setkání s Bohem, týmové práci, rozvoji v oblasti vedení a sebepoznání
- duchovní, fyzické i psychické výzvy v bezpečném prostředí
- příležitost pro mladé lidi přemýšlet o svých obdarováních a budoucí cestě, službě a povolání
- silný prožitek a nová přátelství s vrstevníky z dalších sborů

JEDNOTA V LÁSCE

NEDĚLE 6.1. 2019

Snášet se s někým nebo ho milovat jsou v současném jazyce dva vylučující se pojmy. Miluji přece toho, díky komu se cítím dobře. Pokud někoho jen snáším, ještě se o lásku nejedná nebo se láska již vytratila. K našemu překvapení ale apoštol Pavel nabádá křesťany v Efezu, „Snášejte se navzájem v lásce“ (Ef 4:2). Láska není jen pocit, není egocentrická a podmíněná. A snášet někoho, koho je obtížné milovat, po dlouhou dobu, protože mi na něm záleží, může být vyjádřením nejhlubší křesťanské lásky. Nevzdáváme svou lásku k někomu jen proto, že není dobrý nebo je-li tvrdohlavý. Jak říká C.S. Lewis: „Láska není citová náklonnost, ale trvalé přání nejhlubšího dobra pro milovanou osobu, jakého může být dosaženo.“ Dnes je slovo láska používáno způsobem, který má sklon vylučovat morální hodnocení. Podle tohoto pojetí jsem netolerantní a neprojevuji dostatečnou lásku, pokud odmítnu souhlasit s hříchem svého bratra. Pavel ale v Ef 4:15 vybízí Efezské, aby se drželi pravdy v lásce. Nerelativizuje tedy jasné hranice etických a doktrinárních hodnot. A pokud nazývám „láskou“ svou neochotu být jasný a otevřený k člověku, který žije v hříchu, ukazuje to možná spíše na to, že máme rádi více své pocity než nejlepší zájem daného člověka. Jednota v Duchu (Ef 4:3) je úžasným Božím darem všem učedníkům Ježíše Krista, kteří ji mají za úkol zachovávat. Ale jednota víry (v.13) je cílem, o který

je třeba s odhodlaností a vytrvalostí usilovat, i když se mě od něj chování nebo jazyk mého bratra snaží odradit. Růst jeho těla (v. 16) ve všech jeho částech je důvodem, proč Ježíš položil svůj život (viz. Ef 5:25-27).

Díkůvzdání:

- Díky za Ježíšovu oběť na kříži, díky které máme spasení z milosti a zcela bez vlastních zásluh.
- Díky za to, že Kristova církev působí na nejrůznějších místech a v různých kulturách se společným cílem zvěstovat spasení skrze Krista.
- Díky za dar společenství, které máme s bratry a sestrami z naprosto rozdílného pozadí.

Vyznání:

- Odpust' nám sociální, rasové a denominační bariéry, které nám tak často brání cenit si a milovat bratry a sestry vykoupené jeho krví.

Prosby:

- Pomoz své církvi mít ve vážnosti základní pravdy evangelia a nenechat se rozdělit podružnými a služebními otázkami nebo rozdíly, které jsou někdy naopak legitimním obohacením.
- Modlete se za sbory jiných denominací ve vašem městě, aby rostly v poznání Boha a úkolů, které jim svěřil.

JEDNOTA V DUCHU

PONDĚLÍ 7.1. 2019

Ve sboru v Korintu se dělo něco divného. Byl bohatý v poznání a duchovních darech, ale jeho členové se krok za krokem odcizovali, což nakonec vyústilo ve smutný proces rozdělení. To vedlo ke zformování čtyř různých skupin kolem čtyř vedoucích (1 Kor 1:4-17). O mnoho let později píše Pavel křesťanům v jiném sboru, aby udržovali jednotu v Duchu ve svazku pokoje. V Korintu ale byla jednotu v troskách a pokoj byl ztracen. Místo jednoho Pána byli čtyři. Místo jednoho Těla, čtyři malá (viz Ef 4:1-6). Aby Pavel tuto vážnou situaci změnil, předkládá před korintské křesťany vizi velkolepé reality Kristova těla, jehož jsou všichni věřící součástí a jehož hlavou je sám Kristus. V jeho těle jsou cenné všechny údy bez ohledu na jejich národnost, sociální postavení nebo duchovní dary. Všichni se stali jeho součástí stejným způsobem – skrze obnovu z Ducha svatého. Duch svatý hraje ve vzájemném fungování těla Kristova klíčovou roli. Je to on, kdo rozděluje dary a stará se o to, jak jsou využívány ke společnému budování. Jsme povoláni k tomu, abychom s Duchem spolupracovali a byli skrze něj napojeni (viz. 1 Kor 12:4-31). Zde se ale ukazuje problém korintských. Nestačí být Duchem pouze obnoven, ale musíme v Něm také chodit (Gal 5:25), být jím naplněni (Ef 5:18-21) a nést jeho ovoce, které je

tak důležité pro jednotu jeho učedníků – lásku, pokoj a dobrotu a zdržení se „skutků těla“ jednotu rozkládajících – rozbrojů, žárlivosti, závisti atd. (viz Gal 5:16-23). Jen tak budeme schopni naplnit Ježíšovu modlitbu, „aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.“

Díkůvzdání:

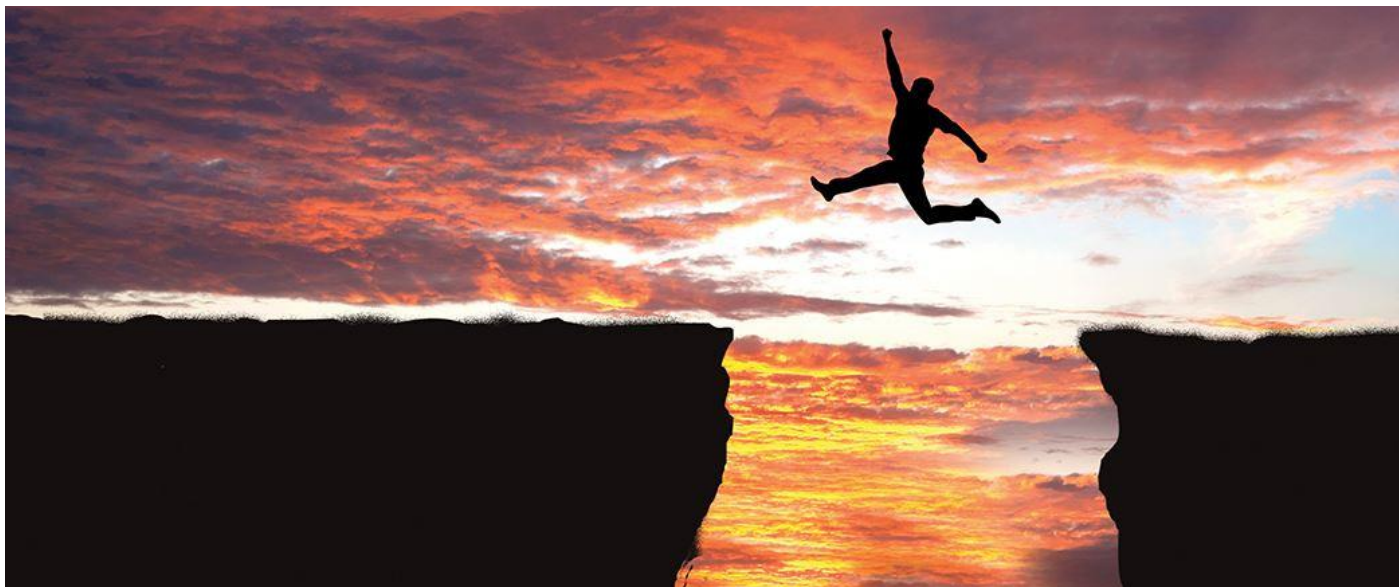
- Díky Bože, že jsme byli spaseni díky tvé milosti a že jsme se stali součástí těla Kristova skrze narození z Ducha svatého.
- Díky za dary Ducha svatého, které jsme dostali k budování církve.

Vyznání:

- Odpuť nám všechny skutky těla, které poškozují naši jednotu v Duchu.

Prosby:

- Pomoz nám s nadšením usilovat o dary Ducha a rozvíjet je.
- Pomoz nám chodit v Duchu a nechat se jím naplňovat. Žít s postojem vděčnosti a chvály před tebou v podřízenosti jeden vůči druhému ve vztazích s druhými bratry a sestrami ve víře.
- Pomoz nám být v jednotě s Tebou a s našimi sourozenci v Kristu podle přání tvého Syna. Aby tě poznali ti, kdo jsou ještě ztraceni.

JEDNOTA VE VÍŘE

ÚTERÝ 8.1. 2019

Ondřej se jednoho dne probudil a objevil u sebe varující symptomy. Po rozhovoru s několika přáteli zjistil, že stejnými příznaky trpí i oni. Šli tedy společně k lékaři. Lékař věděl přesně, co je třeba dělat, protože stejnou nemoc léčil i u jiných lidí. Pak se ale Ondřej s přáteli začali přít o to, které prášky jsou nejlepší a jaká léčba rychleji zabírá. Hádky je zcela odvedla od toho, že ten, kdo je vyléčil, stojí hned vedle nich. Čtvrtá kapitola listu Efezským pojednává o jednotě Ježíšových následovníků. Jedním z aspektů jednoty je jednota ve víře. Co ale znamená mít jednotu víry? Myslím, že autor epištoly nám dává vodítko ve třináctém verši, kde píše „až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti.“ Pravá jednota ve víře je v osobě Ježíše Krista. Jednota ve víře je v Bohu, v něhož věříme. I když nás dělí mnoho doktrín, setkáváme-li se v Kristu, on nás sjednocuje. Když se setkáváme v Bohu, který se stal člověkem, aby nám v plnosti zjevil sám sebe, můžeme přijmout výzvu, abychom byli jedno ve víře v něj. Když se Bůh stal jedním s námi, můžeme být jedno s druhými. I když se léky a postupy mohou lišit, lékař je ten, koho potřebujeme. Stejným způsobem jsme povoláni k tomu, aby naše víra byla založena pouze na tom, koho potřebujeme – Bohu samotném. Pavel pokračuje: „Pak už nebudeme nedospělí, nebudeme zmítáni a unášeni závanem kdekákeho učení – lidskou falší,

chytráctvím a lstivým sváděním k bludu. Budme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava, z něho roste celé tělo, pevně spojené klouby navzájem se podpírajícími, a buduje se v lásce podle toho, jak je každé části dáno.“ (Ef 4:14-16) Velkou výzvou pro nás je rozlišovat, kde je naše víra vírou v Boha nebo spíše v doktríny, které ač jsou důležité, Bohem nejsou.

Díkůvzdání:

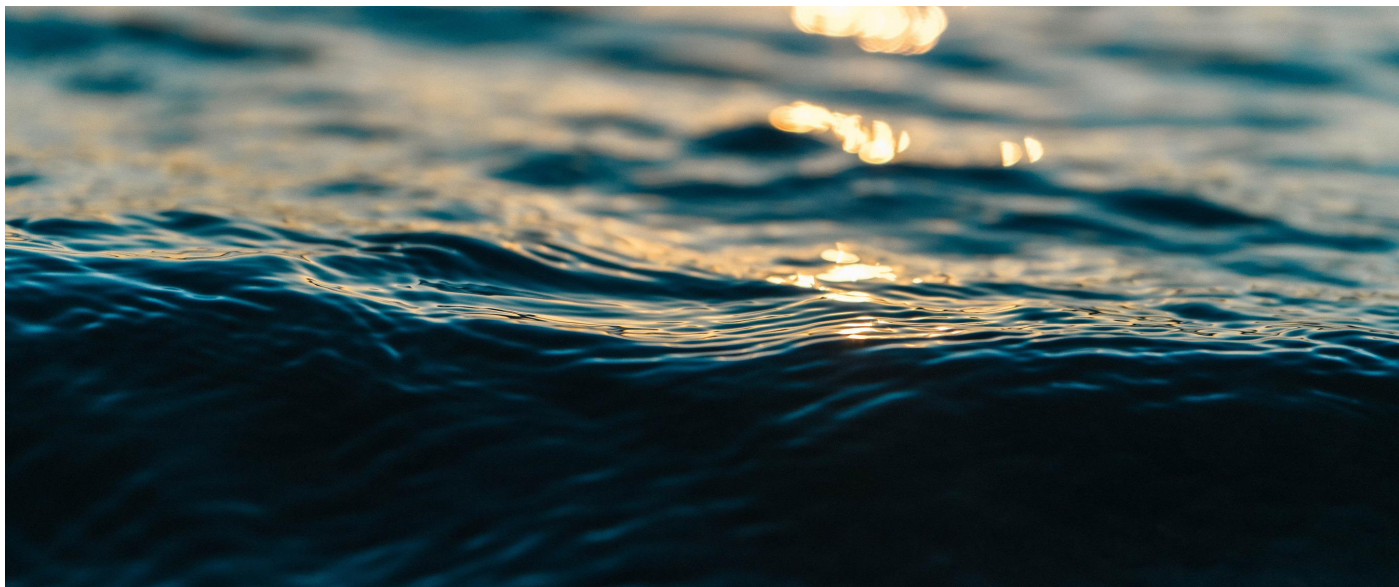
- Díky Bože, že nás zveš k víře, jejímž centrem jsi ty sám.
- Díky, že není jiné spásy než v tvém synu Ježíši Kristu.
- Díky za to, že máme spasitele, který nás zve, abychom se mu stávali podobnými.

Vyznání:

- Odpusť nám, že mnohdy důvěřujeme více některým doktrínám než tobě samému a zapomínáme na to, že jediným vykupitelem jsi ty sám.

Prosby:

- Dej nám odvahu mít tě za přednějšího nad vším ostatním.
- Pomoz nám být lidem, který je dobře zakotven ve víře v Ježíše Krista.

JEDNOTA VE KŘTU

STŘEDA 9.1. 2019

Je skvělé, že ať přijdeme do kteréhokoli sboru a máme mezi sebou jakékoli rozdíly, znamená pro nás slovo „Pán“ stejnou osobu – Ježíše Krista a že se všichni napříč denominacemi můžeme zvat jeho služebníky. Je to právě toto slovo „Pán“, které apoštol Pavel používá, aby ukotvil naši jednotu ve křtu. Slovy Johna Stotta: „k našemu křesťanskému povolání patří jedna naděje, jedna víra a jeden křest, protože je jen jeden Pán“. Bylo by snadné přeskočit k závěru, že by Pavla ani ve snu nenapadlo, že bude mít církev v budoucnu celou řadu pojetí křtu. Je ale třeba si uvědomit, že když Pavel mluvil o jednom křtu, nemluvil o formě, jak je křest prováděn. Apoštol mluví o křtu jako veřejném vyznání jedné víry a jednoho Pána – tj. ponoření věřícího do Krista a také do jeho jediného těla, jímž je církev. Křest, který jsme jednoho dne přijali, nás spolu s vyznáním stejné víry v jednoho Pána, staví na stejný základ. Zde již není rozdíl mezi Židem a Řekem, otrokem nebo svobodným, mužem nebo ženou. To ale neznamená, že se v ničem nelišíme – například muži a ženy se stále v mnoha oblastech liší. Tyto rozdíly ale nezpochybňují fakt, že jsme rovnocenně spaseni milostí skrze stejnou víru ve stejného Pána – skutečnost, kterou jsme vyznali ve stejném symbolu křtu.

Díkovzdání:

- Díky Pane, že jsi nám dal vnější symbol toho, co jsi učinil uvnitř nás.
- Díky Pane, že jsi nás povolal k rovnosti ve spasení a nikoli k pýše a nadřazenosti či srovnávání s druhými.
- Díky Pane za radost, kterou jsme mohli prožít, když jsme veřejně vyznali naši víru.

Vyznání:

- Odpusť nám Pane, že jsme mnohdy věnovali větší pozornost symbolům naší kultury než symbolu, která jsi nám dal ty – křtu.

Prosby:

- Pane, dej nám vidět za hranice našich denominačních a doktrinálních rozdílů. Dej nám oči, abychom viděli sestry a bratry, kteří se s tebou ztotožňují stejně jako my.
- Pane, použij si každý křest v našich církvích jako nástroj předávání pravdy o tom, že jsme jedním tělem, jehož Pánem jsi ty sám.

JEDNOTA V TĚLE

ČTVRTEK 10.1. 2019

Vypráví se známý příběh o tom, jak se hádají různé části těla, která z nich je nejdůležitější. Nakonec se ale ukáže, že i ty, které se zdály méně významnými, jsou pro ostatní nezbytné. I když má každá svou roli, je-li některé části zle nebo pokud nefunguje, trpí celé tělo a nemůže správně fungovat. Tělo Kristovo funguje stejným způsobem. V 1. Kor 12:12-31 to apoštol Pavel popisuje velmi barvitě: každý jsme jiný, ale všichni jsme údy téhož těla. Všichni mají rozdílné dary a role, ale jsme jedno v Kristu. Bůh je úžasný stvořitel, která nás obdařil jedinečnou individualitou, kterou ostatní doplňují. To nás všechny činí potřebnými k tomu, aby Jeho tělo mohlo správně pracovat a Jeho dílo růst. (Ř 12: 3-5) Pavel říká, že se vzájemně potřebujeme jako nohy, ruce, oči nebo uši. Když je někdo nešikovný, říkáme o něm, že má obě ruce levé. Bůh ale nechce mít tělo nešikovné, a proto povolal některé v církvi za učitele, jiné za umělce, hudebníky, idealisty, pragmatiky atd. Každý dar a každý typ osobnosti, každé zaujetí a vášně jsou zapotřebí, aby spolu s dalšími tělo naplnilo svůj účel. My všichni pak žijeme ze spojení s hlavou, jíž je Kristus, který nás sjednocuje a vede. (Kol 2:19; Ef 4:15-16) Být jedním tělem ale znamená více než spolupracovat. Jde v něm o kvalitu vztahů, které bychom měli mít s našimi bratry a sestrami. Tělo nemůže být rozděleno. Spíše by se mělo dobře starat o své různé údy. Když jeden úd trpí nebo naopak zažívá radost, celé tělo to prožívá s ním.

Podporujeme se vzájemně a pomáháme si růst v lásce (Ef 4:16). Budeme-li citovat U2: „Jsme v jednotě, ale nejsme stejní. Neseme jedni druhé“. Kéž nám Bůh pomáhá být jedno a slavit naši rozmanitost k jeho slávě.

Díkovzdání:

- Díky Pane, že jsme tak rozmanitým tělem po celém světě. Každý máme své charakteristiky a obdarování, která jsi nám dal, abychom přispěli k růstu tvé církve a šíření tvého slavného evangelia.
- Je radostí vidět, jak pracuješ ve svém těle a skrze ně. Chválíme tě a vzýváme jako Pána. Jsme vděční, že máme tak trpělivého Pána.

Vyznání:

- Tak často chceme překrucovat věci tak, aby neodporovaly našim názorům. Prosíme Bože, aby tvé tělo bylo takové, jaké ho chceš mít Ty.

Prosby:

- Pane, pomoz nám sloužit našimi dary a obdarováními. Kéž víme, jak používat naše odlišnosti k obohacení tvého těla a nikoli k rozmnožování jeho bolestí.
- Kéž tvoje tělo funguje správně a je zdravé. Kéž přináší slávu své hlavě – Kristu.

JEDNOTA V MISIJNÍM POSLÁNÍ

PÁTEK 11.1. 2019

V Ef 4:1 a 4 se mluví o našem povolání nebo misi v jednotě s těmi, kdo mají stejnou naději jako my. To znamená, že všichni křesťané jsou povoláni ke službě smíření, v níž jako Kristovi vyslanci musíme přesvědčovat druhé, aby se smířili s Bohem. (2 Kor 5:18-20). Ke splnění jakéhokoli společného úkolu je potřeba tým lidí, kteří pracují v jednotě, která má svůj řád a koordinaci, aby vše fungovalo tak, jak má. Dobrým příkladem může být lékařský tým, před nímž je těžká operace. Jejich posláním je zachránit život. Aby toho dosáhli, je většinou zapotřebí chirurg, několik asistentů, anesteziolog, sestry atd. Každý z tohoto týmu musí spolupracovat a plnit svou roli, dokud není operace hotová. Co by se stalo, kdyby se lékařský tým začal v průběhu operace hádat, jaký zvolit postup a nedošli k žádnému závěru? Nebo pokud by chirurg odešel uprostřed operace nebo jiný asistent přestal kvůli hádce připravovat nástroje? Kdyby se něco takového stalo, pacient může zemřít a lékaři budou pohnáni k odpovědnosti. Místo toho, abychom ale my jako tým spolupracovali na našem úkolu získávat učedníky, často marníme čas spory, protože nejsme schopni přijmout rozmanitost, která mezi námi existuje. Jak jednou řekl skladatel Marcos Vidal: „Někteří věří v proroctví a jiní ne, někteří kážou víru a jiní lásku, jeden mluví jazyky a druhý lpí na ctnostech, ale svět hyne, aniž by viděl světlo.“ Pro naplnění Božích záměrů nejsme nepostradatelní, ale on nám dal privilegium a příkázání, abychom byli jeho součástí.

V J 17:18 Ježíš říká: „Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa.“ Všichni křesťané jsou součástí misijního poslání, aby lidé uvěřili v Ježíše Krista a skrze víru v něj měli život v jeho jménu. Toto poslání je povinné, je transcendentní a společné celému Božímu lidu. Jednota Božího lidu není jednou z možností nebo alternativ. Je nezbytná k tomu, abychom oslovili ztracené. Dábel se vždy snažil zničit jednotu, po níž Kristus touží – aby všichni věřící byli jedno jako on je jedno se svým Otcem. Odložme proto naše sekundární rozdíly, rozdílné názory a způsoby. Odpovězme v jednotě na naše povolání, abychom naplnili poslání církve. Aby se evangelium o spasení a věčném životě v Ježíši Kristu dostalo k těm, kdo jsou ztraceni.

Díkovzdání:

• Díky Pane za privilegium sloužit a pracovat v nejlepším podniku na světě. Díky za tvé povolání, školení i povzbuzování, které přichází, když je potřebujeme.

Vyznání:

• Odpust nám, že plně nenaplnujeme misijní poslání, které jsi nám svěřil.

Prosby:

• Pomož nám opustit zahleděnost na sebe a své zájmy ve prospěch dobra církve jako celku. Kéž jsme spojeni jako církev s misijním posláním, kterou z nás chceš mít.

JEDNOTA VE VIZI

SOBOTA 12.1. 2019

Mnoho křesťanských organizací prošlo procesem definování své vize, která jim měla prioritně pomoci k dosažení úspěchu. Tento úkol někdy nebývá jednoduchý právě kvůli rozdílům mezi lidmi, kteří tyto vize tvoří. Ve čtvrté kapitole listu Efezským ovšem najdeme Pavlovu perspektivu na to, co znamená být jednotní ve vizi. Staví ji na prosbě z prvního verše, v níž nás žádá, abychom dělali čest svým životem tomu povolání, kterého se nám dostalo v Ježíši Kristu. V textu zmiňuje tři základní aspekty. Zaprvé musí naše vize (v. 1-2) směřovat k našemu srdci a tomu, kým bychom měli být. Pavel nás prosí, abychom dbali o náš charakter právě ve vztahu ke společenství jako tělu Kristovu. Abychom byli vždy skromní, tiší a trpěliví a snášeli se navzájem v lásce. Zadruhé musí naše vize směřovat na naše ruce, k tomu, co máme dělat (v. 7-16). Pavel nás speciálně vyzývá, abychom používali dary, které jsme od Boha dostali. Povolání v Kristu vždy vede k praktickým skutkům a službě, i k budování jeho těla, abychom dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti (v. 13). Zatřetí musí naše vize cílit i na naši mysl (v. 17-29). Na to, jak bychom měli přemýšlet. Pavel důrazně trvá na tom, že musíme žít podle učení, které jsme přijali. Nést ovoce obnovené mysli a nového já, které se projevuje proměněným jednáním. Podle měřítek světa byl Pavlův život selháním. Svůj list píše z vězení a jeho postavení a situace nebudí právě respekt okolního světa. Možná podobně na naše okolí působí i naše životy nebo církve. Přesto si

můžeme být jistí zaslíbením, že pokud budeme žít s touto jednotnou vizí a pečovat vzájemně o svá srdce, ruce a mysli, budeme ve všem dorůstat ke zralosti jako tělo Kristovo, jehož je On hlavou. Neexistuje větší úspěch. Není větší odměny.

Díkůvzdání:

• **Děkujeme Bože za odměnu, kterou zaslubuješ své církvi, pokud jako společenství budeme žít podle povolání, které si nám svěřil a růst ve zralosti Kristově.**

Vyznání:

• **Pane, často nám chybí vize toho, co je tvá vůle. Potřebujeme tvou přítomnost, abys byl při nás a mluvil k nám a my, abychom byli připraveni slyšet.**

• **Milovaný Otče odpusť nám chvíle, kdy nevidíme to, co vidíš ty, kdy nemilujeme tak, jak miluješ ty nebo kdy necítíme to, co ty cítíš.**

Prosby:

• **Dej Bože, ať je ti naše srdce podobnější a náš charakter roste do tvé zralosti ve vtazích, které máme v církvi. Dej nám více pokory, trpělivosti a tolerance.**

• **Pomoz nám vidět lépe naše dary, abychom ti lépe sloužili.**

• **Pomoz nám myslet tak, jak myslíš ty sám, abychom měli správnou vizi tebe a tvého království, ale i sebe – našeho lidství a poslání ve světě.**

JEDNOTA V KRISTU

NEDĚLE 13.1. 2019

První vyznání víry, které se objevilo v rané církvi, najdeme ve formě krátkého výroku v listu Filipským 2:11 – „Ježíš Kristus je Pán“. Pavel viděl, že Božím přáním je, aby nastal den, kdy toto vyznání učiní celé lidstvo. Je jen jeden Pán a je jím spasitel Ježíš Kristus. Jen jeden Pán vládne nad svou církví a všichni věřící jsou pod jeho autoritou a v jeho službách.

„Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.“ (Jan 17: 20-21). V této jedinečné modlitbě našeho učitele se nám odhaluje nejintimnější část Ježíšova srdce. Ve svých posledních chvílích, než bude obětován na kříži, náš spasitel neprosí jen za spasení svého lidu, ale přimlouvá se i za jednotu těch, kdo budou spaseni. Aby skrze své spasení také mohli být jednotní. Jednota byla tak blízko spasitelovu srdci i ve chvílích utrpení, že bychom ji měli brát vážně jako něco navýsost cenného. Jednota není automatická. Je třeba na ní pracovat a není jednoduché ji dosahovat. Nacházet jednotu vyžaduje úsilí, zaměřenost a zralost. Božím přáním je, aby všechny jeho ovce byly jedním stádem v jeho péči. Ti, kdo byli obživeni Duchem svatým a uvedeni do jednoty s Kristem, musí o jednotu usilovat. Láska Kristova nám neumožňuje naše bratry považovat za cizí,

ale za spoluúčastníky na společenství svatých. Naším úkolem je naplnit jednotu založenou na lásce, kterou Pán Ježíš očekává, že budeme mít jeden k druhému. Že uděláme vše, co je v našich silách, abychom druhé milovali tak, jak Ježíš miloval nás. Kristus se modlí za jednotu své církve, aby všichni svatí byli uvedeni do jednoty života v něm. Kéž se tak stane.

Díkovzdání:

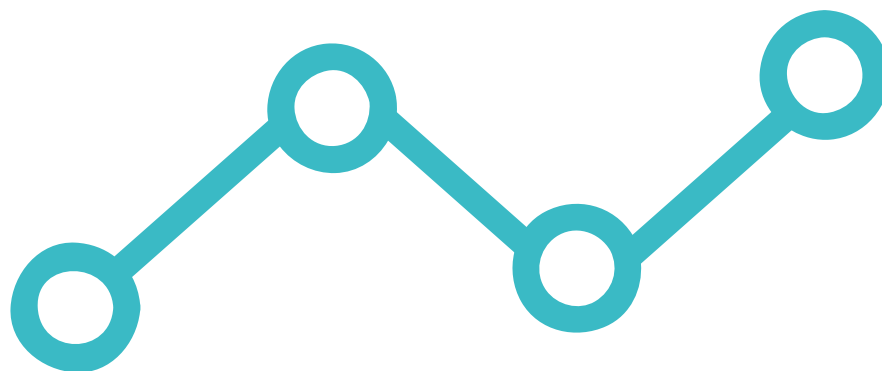
· Otče, děkujeme ti za to, že jsi poslal svého Syna.
· Ježíši Kriste, děkujeme ti, že jsi a vždy budeš tím, komu nejvíce záleží na jednotě tvé církve.
Důvěřujeme tvému odvěkému plánu a jsme vděční za tvé dílo.

Vyznání:

· Pane, vyznáváme, že ne vždy žijeme podle přesvědčení, že Jsi pánem všech oblastí našeho života. Pomoz nám toužit po tvém kralování v našich životech.

Prosby:

· Bože, kéž tvá církev po celém světě rozpoznává pravou jednotu, která spočívá v našem Pánu a spasiteli Ježíši Kristu.
· Kéž si uvědomujeme, že jsme i přes svou různost jedno, a kéž je to pro svět svědectvím.

ROZPIS MODLITEBNÍCH SHROMÁŽDĚNÍ

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB, 6.-13.LEDNA 2019

NEDĚLE 6.1.		
PONDĚLÍ 7.1.		
ÚTERÝ 8.1.		
STŘEDA 9.1.		
ČTVRTEK 10.1.		
PÁTEK 11.1.		
SOBOTA 12.1.		
NEDĚLE 13.1.		

JEDNOTA V ROZMANITOSTI

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2019

ČESKÁ EVANGELIKÁLNÍ ALIANCE

WWW.EA.CZ